

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2006 00143 241	
Mottatt: 15 JUN 2006	
Saksbeh.: MP/SDO/MBB	Arkiv: 713
Kode:	Avskrift:

Det Kongelige Landbruks- og Matdepartement
Postboks 8114 Dep

0032 OSLO

Vår ref.
06/00642-
006/BENTEFY

Arkivkode
V5

Deres ref.

Dato
12.06.2006

MELDING OM POLITISK VEDTAK - HØRING LOVENDRING - VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Driftsutvalget behandlet i møte 29.05.2006 sak 0041/06. Følgende vedtak ble fattet:

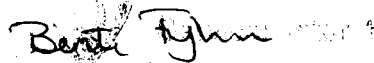
Nordreisa kommune viser til Landbruks- og matdepartementets merknader og kan ikke slutte seg til departementets forslag til en endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell.

Nordreisa kommune mener at ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt i alle deler av landet bør være statens ansvar. Det foreslåtte forslaget om at kommunene selv skal definere hva som er tilfredsstillende veterinærdekning og vaktordning vil føre til svært ulik prioritering av veterinærtilbudet mellom kommuner. Dette vil igjen føre til forskjellsbehandling av landets innbyggere og evnen til å drive husdyrrettet næringsutvikling. I tillegg er det motstridene at kommunene selv skal definere behovet, men det er staten som skal sette kriterier og rammer for økonomiske overføringer til kommunene. Det er ingen selvfølgelighet at statens overføringer er forenlig med kommunens behov.

Fraværelsen av en sentral avtale om veterinærvakt, som sikrer en lik vaktordning i hele landet, kan også resultere i at det oppstår uforutsigbare forhold rundt vekten, noe som igjen kan gi sviktende rekruttering til distriktene. Det kan igjen vil føre til at distriktskommuner, som Nordreisa, kanskje vil måtte betale mer for veterinærtjeneste og vakt enn sentrale kommuner.

I tillegg er det usikkert hvordan statens ansvar for beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer fortsatt skal ivaretas på en god og tillitsvekkende måte dersom det oppstår en endring av dyrehelsepersonelloven.

Med vennlig hilsen
Nordreisa kommune

Bente Fyhn
sekretær

Kopi til: Kommuneveterinærene i Nord-Troms, Bjørklysvingen 11, 9152 Sørkjosen

Vedlegg: Særutskrift av sak 0041/06

Vedlegg til

Saksnr.: 2006 / 00143 - 241

SÆRUTSKRIFT

Saksbehandler: Laila Iren Nersveen
Arkivsak: 06/00642

Arkiv: V5

Saksnr.: Utvalg
0041/06 Driftsutvalget

Møtedato
29.05.2006

HØRING LOVENDRING - VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Saksdokumenter:

- Høringsbrev – forslag til endring av lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell, datert 15.02.06
- Uttalelse fra Den Norske Veterinærforening, datert 07.03.06

Sammendrag:

Landbruks- og matdepartementet (LMD) inviterer i høringsbrev av 15.02.05 til å gi uttalelser til forslag til lovendring. Formålet med lovendringen er at ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt i alle deler av landet overføres fra staten til kommunene. Forslaget innebærer blant annet:

- Oppheving av §1, annet ledd, samtidig foreslås det en ny bestemmelse i § 3a om kommunens ansvar.
- Oppheving av § 26.

Saksframstilling:

Lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell §1, annet ledd, har i dag følgende ordlyd:

Staten har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste.

Departementet ønsker at lovens §1 annet ledd oppheves, samtidig foreslås det en ny bestemmelse i § 3a. om kommunens ansvar. Departementet foreslår at § 3a. får følgende ordlyd:

Kommunene skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

Departementets forslag om å oppheve §1, annet ledd, og fastsette ny § 3a. innebærer at statens ansvar blir overført til kommunene. De vil få ansvar for å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell. Kommunene får et utvidet ansvar i forhold til det ansvaret staten har i dag, i og med at det ikke blir omtalt som overordnet ansvar. Ansvaret blir mer direkte ved at det ikke blir omtalt som et overordnet ansvar. Hvordan kommunene skal sørge

for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, vil være opp til de enkelte kommunene å bestemme.

Lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 26, om klinisk vakt, har følgende ordlyd:

- 1. Det skal etableres klinisk vakt for dyrehelsepersonell i alle deler av landet. Vakttagelse baseres på frivillighet, og departementet inngår avtale med yrkesorganisasjonene etter forhandlinger om organisering og gjennomføring av vaktene samt om godtgjøring/tilskudd for deltagelse.*
- 2. Departementet kan, hvis det gjennom frivillige ordninger ikke er mulig å dekke opp den kliniske vakttjenesten, bestemme at praktiserende dyrehelsepersonell skal delta i den kliniske vekten på det stedet de utfører sin virksomhet i henhold til betingelser avtalt med yrkesorganisasjonene. Plikt til å delta i vakt begrenses i forhold til type praksis den enkelte yrkesutøver driver daglig. Plikten til å delta i vakt faller bort ved gyldig forfall, og det må tas hensyn til praktiserende dyrehelsepersonells behov for ordnet fritid.*
- 3. Departementet kan gi nærmere forskrift om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragrafen.*

Departementet foreslår at § 26 oppheves. LMD foreslår at bestemmelsene endres slik at veterinærene gjennom Den norske veterinærforening mister den vetorett de i praksis er gitt gjennom forhandlingene med staten. De tilrår et system der LMD legger fram et tilbud for kompensasjon for deltakelse i veterinærvakten, som den enkelte veterinær forholder seg til. Staten kan justere satsene slik at et tilstrekkelig antall veterinærer deltar i vaktordningen.

De hensynene vaktordningen skal ivareta, omfattes av det ansvaret kommunene foreslås gitt etter ny § 3a. til å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell. Departementet foreslår at det ikke lenger lovfestes en hjemmel til å pålegge veterinærer plikt til å delta i vaktordningen. I stedet for detaljerte regler om klinisk vakt, er en overordnet ansvarsbestemmelse å foretrekke. Kommunene står da fritt til å vurdere om de ønsker å tilby veterinærene den godtgjørelse for deltakelse som er aktuell etter de lokale forholdene. Dette mener departementet det ikke er nødvendig å lovfeste.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

De økonomiske og administrative kostnadene for kommunene av det nye lovpålagte ansvaret er knyttet til de tiltak som må iverksettes for å sørge for tilgjengelighet av de aktuelle tjenestene for brukerne (tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell). Departementet regner med at det vil bli behov for en viss økonomisk styrking utover de midler som allerede brukes av kommunene på frivillig grunnlag.

Både administrasjon av ansvaret for å bidra til tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell og administrasjon av en vaktordning for dyrehelsepersonell, vil gi en del administrative kostnader for kommunene. Det tas sikte på at nødvendige administrative kostnader i kommunene skal kompenseres i forbindelse med ansvarsreformen. Regjeringen har en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor skal være fullfinansiert. LMD tar sikte på at midlene til klinisk veterinærvakt skal innlemmes i rammetilskudd til kommunene, evt. etter øremerking av tilskuddet i en overgangsperiode.

Vurdering:

Det foreslås at kommunene selv skal definere hva som er tilfredsstillende veterinærdekning og vaktordning. Staten unnlater med det å stille krav om et enhetlig veterinærtilbud i alle deler av landet. Det vil kunne føre til svært ulik prioritering av veterinærtilbudet mellom kommuner. Dersom lovgiver ikke klargjør hvilket ansvar kommunene har og hvilket nivå og kvalitet tjenesten skal ha, vil det føre til en forskjellsbehandling av landets innbyggere og evne til å drive husdyrrettet næringsutøvelse. Riktignok vil kommunene med lokalkunnskap om kommunikasjonsforhold og dyrehold ha en god forutsetning for å finne hensiktsmessige løsninger for en tilfredsstillende veterinærtjeneste, men det er ikke sikkert at statens overføringer til kommunene dekker det kommunene mener er tilfredsstillende veterinærtilbud i framtiden. Ved en overtakelse av det økonomiske og administrative ansvaret for veterinærbetjening og vakt må det derfor være klare krav i loven og forskrift om nivået på veterinærtjenestene. Slik at det blir et likt tilbud i hele landet. Klart definerte krav vil også i langt større grad sikre at tilstrekkelig økonomiske midler overføres til kommunene.

I høringsnotatet foreslås det at forhandlingsretten om organisering av og godtgjøring for veterinærvakt skal fjernes og kommunene skal selv velge hvordan vaktordningen skal organiseres. Det innebærer at det ikke blir forhandlet fram en sentral avtale om veterinærvakt som sikrer en lik vaktordning i hele landet. Uten en slik felles avtale kan det raskt oppstå uforutsigbare forhold rundt vekten, noe som igjen kan gi sviktende rekruttering til distriktene. Noe som igjen vil føre til at distriktskommuner, som Nordreisa, kanskje vil måtte betale mer for veterinærtjeneste og vakt enn sentrale kommuner.

Dersom kommunene får ansvaret for veterinærdekning og beredskap, må det forutsettes at det overordna ansvaret for ivaretagelse av veterinærtjenester og beredskap mot smittsomme dyresykdommer påhviler staten. Det er viktig at det norske landbruket fortsatt opprettholder sitt gode omdømme og troverdighet som et land med lite husdyrsykdommer og gode dyrevernmessige forhold.

Rådmannens innstilling:

Nordreisa kommune viser til Landbruks- og matdepartementets merknader og kan ikke slutte seg til departementets forslag til en endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell.

Nordreisa kommune mener at ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt i alle deler av landet bør være statens ansvar. Det foreslåtte forslaget om at kommunene selv skal definere hva som er tilfredsstillende veterinærdekning og vaktordning vil føre til svært ulik prioritering av veterinærtilbudet mellom kommuner. Dette vil igjen føre til forskjellsbehandling av landets innbyggere og evnen til å drive husdyrrettet næringsutvikling. I tillegg er det motstridene at kommunene selv skal definere behovet, men det er staten som skal sette kriterier og rammer for økonomiske overføringer til kommunene. Det er ingen selvfølgelighet at statens overføringer er forenlig med kommunens behov.

Fraværelsen av en sentral avtale om veterinærvakt, som sikrer en lik vaktordning i hele landet, kan også resultere i at det oppstår uforutsigbare forhold rundt vekten, noe som igjen kan gi sviktende rekruttering til distriktene. Det kan igjen vil føre til at distriktskommuner, som Nordreisa, kanskje vil måtte betale mer for veterinærtjeneste og vakt enn sentrale kommuner.

I tillegg er det usikkert hvordan statens ansvar for beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer fortsatt skal ivaretas på en god og tillitsvekkende måte dersom det oppstår en endring av dyrehelsepersonelloven.

Behandling/vedtak i Driftsutvalget den 29.05.2006 sak 0041/06

Behandling:

Innstillingen enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Nordreisa kommune viser til Landbruks- og matdepartementets merknader og kan ikke slutte seg til departementets forslag til en endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell.

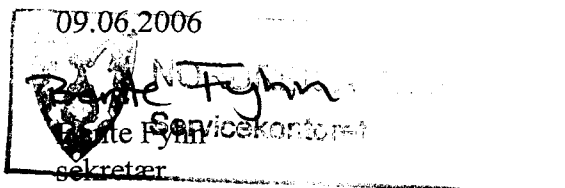
Nordreisa kommune mener at ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt i alle deler av landet bør være statens ansvar. Det foreslåtte forslaget om at kommunene selv skal definere hva som er tilfredsstillende veterinærdekning og vaktordning vil føre til svært ulik prioritering av veterinærtilbudet mellom kommuner. Dette vil igjen føre til forskjellsbehandling av landets innbyggere og evnen til å drive husdyrrettet næringsutvikling. I tillegg er det motstridene at kommunene selv skal definere behovet, men det er staten som skal sette kriterier og rammer for økonomiske overføringer til kommunene. Det er ingen selvfølgelighet at statens overføringer er forenlig med kommunens behov.

Fraværelsen av en sentral avtale om veterinærvakt, som sikrer en lik vaktordning i hele landet, kan også resultere i at det oppstår uforutsigbare forhold rundt vekten, noe som igjen kan gi sviktende rekruttering til distriktene. Det kan igjen vil føre til at distriktskommuner, som Nordreisa, kanskje vil måtte betale mer for veterinærtjeneste og vakt enn sentrale kommuner.

I tillegg er det usikkert hvordan statens ansvar for beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer fortsatt skal ivaretas på en god og tillitsvekkende måte dersom det oppstår en endring av dyrehelsepersonelloven.

Rett utskrift

09.06.2006

Utskrift til: Det Kongelige landbruks- og matdepartement, Postboks 8114 dep, 0032 Oslo
Kommuneveterinærene i Nord-Troms, Bjørklýsvingen 11, 9152 Sørkjosen